

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ
МИКОЛАЇВСЬКЕ ОБЛАСНЕ ТЕРИТОРІАЛЬНЕ ВІДДІЛЕННЯ

РІШЕННЯ
АДМІНІСТРАТИВНОЇ КОЛЕГІЇ

16 травня 2017 р.

№17-ріш

Справа №1-26.250/12-2017

**Про порушення законодавства
про захист економічної конкуренції
та накладення штрафу**

Адміністративна колегія Миколаївського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України, розглянувши матеріали справи №1-26.250/12-2017 про порушення законодавства про захист економічної конкуренції приватним акціонерним товариством "Миколаївське обласне підприємство автобусних станцій" (надалі - ПрАТ "МОПАС", Відповідач, Товариство), код ЄДРПОУ 03117820 (адреса: 54029, м. Миколаїв, пр. Леніна, 26Б),

ВСТАНОВИЛА:

Справу №1-26.250/12-2017 про порушення законодавства про захист економічної конкуренції розпочато за власною ініціативою Миколаївського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України (надалі – Відділення, територіальне відділення) відповідно до розпорядження адміністративної колегії Відділення від 07.02.2017 №12-р за ознаками порушення ПрАТ "МОПАС" законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого пунктом 4 статті 50 Закону України "Про захист економічної конкуренції".

За результатами збирання та аналізу доказів у справі №1-26.250/12-2017 територіальним відділенням встановлено наступне.

В провадженні Відділення знаходилась справа №1-26.213/30-2015 про порушення ПрАТ "МОПАС" законодавства про захист економічної конкуренції.

Вказана справа була розпочата за результатами розгляду заяви гр. Милько О.І. (надалі - Заявниця), яка скаржилася на високу та необґрунтовану вартість квитка сполученням "Первомайськ-Хмельницький", придбаного нею у м. Первомайськ Миколаївської області на автостанції, яка належить ПрАТ "МОПАС".

Заявниця скаржилась на суттєву різницю у вартості квитка сполученням "Первомайськ-Хмельницький", який придбано на автостанції Товариства у м. Первомайськ, в порівнянні з вартістю у зворотному напрямку, за рахунок завищеної, на думку Заявниці, суми комісійного збору. Заявницею до заяви надано копію чеку ПрАТ "МОПАС" від 10.05.2015 №459778, рейс 8100 маршрут "Вознесенськ-Хмельницький", де складовими вартості квитка від м. Первомайська до м. Хмельницького є станційний та комісійний збори у однакових сумах у розмірі 35,26 гривень (загальна сума становила 70,52 грн.).

Як показало проведене дослідження та аналіз встановлених Відділенням фактичних обставин, що мали значення для справи, ПрАТ "МОПАС" під час надання **однакової автостанційної послуги** (послуги з попереднього продажу квитків) з користувачів (пасажирів), без об'єктивно виправданих на те причин, стягував різну суму вартості цієї послуги **залежно від дальності поїздки та вартості квитка** (наказ Товариства від 29.03.2013 №77: розмір комісії від попереднього продажу квитків - **15% від вартості проїзду**).

За результатами розгляду справи №1-26.213/30-2015 Відділення дійшло висновку, що застосування такого методу до формування ціни, зокрема визначення ціни послуги у процентному відношенні до певного показника (вартості проїзду, яка залежить від дальності поїздки), який ніяким чином не впливає і не може впливати на розмір фактичних витрат, які несе Товариство на надання такої послуги, призводить до того, що ПрАТ «МОПАС», яке займає монопольне становище, надаючи абсолютно однакову послугу, застосовує різну ціну на неї, при тому, що кожного разу Товариство несе однакові витрати, оскільки послуга є однотипною та складається із вчинення певної однакової дії – роздрукування квитка на касовому апараті.

Тому, на думку Відділення, Товариство повинно було розрахувати вартість послуги з попереднього продажу квитків, виходячи з фактичних витрат, які воно несе на її надання, і, враховуючи, що витрати Товариства при наданні кожному окремому пасажирові цієї послуги, кожного разу не змінюються (оскільки ПрАТ «МОПАС» вчиняється однакова дія - роздрукування квитка на касовому апараті), **вартість цієї послуги** повинна бути **однаковою для кожного пасажера (споживача)**. Така ціна повинна бути однаковою саме тому, що ПрАТ «МОПАС» укладає з кожним пасажиром (покупцем) рівнозначну угоду – договір на попередній продаж квитка.

За результатами розгляду справи №1-26.213/30-2015 адміністративною колегією Відділення прийнято рішення "Про порушення законодавства про захист економічної конкуренції та накладення штрафу" від 24.12.2015 №59-ріш. Пунктом 2 резолютивної частини цього рішення дії ПрАТ «МОПАС», які полягають у встановленні різної вартості послуги з попереднього продажу квитків, в залежності від вартості проїзду, за відсутності на те економічного обґрунтування, визнано порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченим пунктом 2 статті 50, пунктом 2 частини другої статті 13 Закону України "Про захист економічної конкуренції", у вигляді зловживання монопольним становищем на ринку шляхом застосування різних цін до рівнозначних угод з покупцями без об'єктивно виправданих на те причин.

За вчинення визначеного порушення на Товариство накладено штраф у відповідності до абзацу другого частини першої, абзацу другого частини другої статті 52 Закону України "Про захист економічної конкуренції" у розмірі 68 000 (шістдесят вісім тисяч) гривень.

Пунктом 4 резолютивної частини рішення ПрАТ «МОПАС» зобов'язано припинити порушення законодавства про захист економічної конкуренції, вказане в пункті 2 цього рішення, та привести вартість послуги з попереднього продажу квитків до її економічного обґрунтування з урахуванням витрат, безпосередньо пов'язаних з виробництвом (виконанням) такої послуги, про що протягом двох місяців з дня отримання цього рішення повідомити територіальне відділення з наданням відповідних підтверджуючих документів.

Пунктом 5 резолютивної частини рішення ПрАТ «МОПАС» зобов'язано оприлюднити за власні кошти пункти 1-4 резолютивної частини рішення, яке прийняте в цій справі, в офіційному друкованому виданні Миколаївської обласної ради, а саме газеті "Рідне Прибужжя", у двомісячний строк з дня його отримання, про що повідомити територіальне відділення з наданням підтверджуючих документів в п'ятиденний строк з дня розміщення публікації.

Не погоджуючись із зазначеним рішенням, Товариство оскаржило його до господарського суду Миколаївської області, який за результатами розгляду справи прийняв рішення від 14.04.2016, яким відмовив у задоволенні позову повністю.

ПрАТ "МОПАС" оскаржило вказане судове рішення до Одеського апеляційного господарського суду, який постановою від 03.08.2016 задовольнив апеляційну скаргу ПрАТ «МОПАС», рішення господарського суду Миколаївської області скасував, позов задовольнив повністю.

Суд апеляційної інстанції, скасовуючи рішення суду I інстанції, відповідно і рішення Відділення, зокрема зазначив: "Об'єктивність застосування ПрАТ "МОПАС" саме такої вартості послуги з попереднього продажу квитків, була проведена на підставі листів та пояснень Товариства без урахування фактично понесених витрат ПрАТ "МОПАС". Використана для прийняття спірного рішення інформація з наданих ПрАТ "МОПАС" листів не є статистичною інформацією або адміністративними даними, тобто дослідження, проведенні Відділенням є необ'єктивними, проведеними з використанням неналежної (недопустимої), непідтвердженої інформації, не відповідають вимогам законодавства і не можуть вважатися законними та обґрунтованими. До місцевого господарського суду позивачем було надано розрахунки послуг попереднього продажу квитків за 2013- 2016 рік. Між тим, враховуючи те, що такі розрахунки не були надані позивачем на чисельні вимоги територіального відділення Антимонопольного комітету України, останнє не надавало у своєму рішенні від 24.12.2015 №59-ріш по справі №1-26.213/30-2015 висновок, чи є визначений позивачем відсоток (15%) економічно обґрунтованим, тобто, чи відповідають закладені позивачем витрати у розрахунок вартості послуги з попереднього продажу квитків фактично понесеним витратам.

Посилання Відповідача на те, що ним нібито визнано неправомірною методику, а не розрахунок цін позивача, судовою колегією розглянуті та відхилені, оскільки в даному випадку відсутні будь-які унормовані методики формування такої додаткової автостанційної послуги, а повноваженнями щодо перегляду порядку формування вільних цін не наділений ані Відповідач, ані суд. Відповідачем не доведено суду апеляційної інстанції належними засобами доказування дотримання ним норм спеціального законодавства саме в момент прийняття оскарженого рішення, а надання вже тільки суду апеляційної інстанції додаткових обґрунтувань не може вважатися таким, що це рішення таким, що не підлягає скасуванню". (мовою оригіналу)

Вважаючи постанову Одеського апеляційного господарського суду незаконною та необґрунтованою, Відділення оскаржило її до Вищого господарського суду України.

За результатами перегляду судових рішень в касаційному порядку **ВГСУ прийняв постанову від 08.11.2016 у справі №915/144/16, якою скасував постанову апеляційної інстанції, а рішення суду I інстанції залишив без змін. Отже, ВГСУ остаточно підтвердив законність та обґрунтованість висновків Відділення, відповідно і рішення від 24.12.2015 №59-ріш.**

Скасовуючи постанову суду апеляційної інстанції, ВГСУ дійшов наступних висновків, зокрема: "Законом України "Про Антимонопольний комітет України", іншими законодавчими актами НЕ передбачено, що для прийняття оспорюваного рішення територіальне відділення АМК мало використовувати лише "статистичну інформацію" або "адміністративні дані". Натомість за змістом статей 3, 7, 17 Закону України "Про Антимонопольний комітет України" названий Комітет, його органи вправі вимагати (а, отже, й використовувати) будь-яку інформацію, необхідну для розгляду заяв і справ про, зокрема порушення законодавства про захист економічної конкуренції, проведення перевірок. Неподання Товариством на "чисельні вимоги" територіального відділення АМК "розрахунків послуг попереднього продажу квитків" було з боку Товариства невиконанням вимог законодавства про захист економічної конкуренції, і таке неподання не може свідчити про існування підстав для визнання

оспорюваного рішення не дійсним. Водночас "економічна обґрунтованість" визначеного позивачем відсотка (15%)" взагалі не була та й не мала бути предметом розгляду в даній справі. Адже, як вбачається з установлених попередніми судовими інстанціями обставин справи, за оспорюваним рішенням Товариство притягувалося до відповідальності не через необґрунтованість розміру комісійного збору, а у зв'язку із застосуванням різних цін (безвідносно до того, були вони вільними чи ні) до рівнозначних угод, що підпадає під ознаки пункту 2 частини другої статті 13 Закону. У зв'язку з цим Вищим господарським судом України відхиляється й посилання апеляційного господарського суду на відсутність у нього та територіального відділення АМК повноважень "щодо перегляду порядку формування вільних цін": у даному разі йдеться зовсім не про зазначений "перегляд", а про застосування цін з порушенням вимог законодавства про захист економічної конкуренції, що мало наслідком ущемлення прав споживачів". (мовою оригіналу)

Таким чином, ВГСУ погодився з позицією та висновками Відділення щодо неправильного підходу ПрАТ "МОПАС" до формування ціни на послугу з попереднього продажу квитків, а саме: визначення ціни послуги у процентному відношенні до певного показника, зокрема до вартості проїзду.

Відповідно до частини другої статті 56 Закону України „Про захист економічної конкуренції” рішення органів Антимонопольного комітету України є **обов'язковими до виконання.**

На виконання вищезазначеного рішення ПрАТ "МОПАС" сплатило штраф, що підтверджено платіжним дорученням від 15.04.2016 №767.

У зв'язку з тим, що від ПрАТ "МОПАС" не надійшло інформації щодо виконання інших пунктів резолютивної частини рішення від 24.12.2015 №59-ріш, Відділення листом від 20.01.2017 №1-292/65 звернулось до Товариства про надання документів, що підтверджують виконання пунктів 4 та 5 резолютивної частини цього рішення.

02.02.2017 (вх. №80-03/160) від ПрАТ "МОПАС" на адресу Відділення надійшов лист від 30.01.2017 №29, в якому Товариство зазначило, що надає документи, які підтверджують виконання рішення.

Одним із документів, наданих ПрАТ "МОПАС", є наказ від 04.01.2017 №3, пунктом 1 якого затверджено комісію від попереднього продажу квитків на АВ-АС ПрАТ "МОПАС" у розмірі **14% від вартості проїзду.**

Крім того, ПрАТ "МОПАС" надало також наступні документи:

штатний розклад на 2017 рік;

"норма робочого часу на 2017 рік";

оборотно-сальдова відомість за 2016 рік по рахунках 91, 92, 131;

аналіз рахунка: 3611 за 2016 рік;

рахунок від 03.01.2017 №2 (ТОВ "Бум сервіс Плюс").

08.02.2017 (вх. №80-01/206) до Відділення надійшов від Товариства ще один лист, реквізити якого співпадають з попереднім листом - від 30.01.2017 №29.

В якості додатку до цього листа ПрАТ "МОПАС" надало "Опис розрахунку вартості послуг попереднього продажу квитків по ПрАТ "МОПАС" на 2017 рік" та розрахунок вартості послуг попереднього продажу квитків по ПрАТ "МОПАС" з 01.01.2017. З цього документу вбачається, що вартість розрахованої послуги попереднього продажу квитків складає 9, 607 грн. з ПДВ. При цьому, кінцеву вартість послуги Товариство визначає у процентному відношенні (14%) шляхом віднесення витрат на виконання однієї послуги до середньої вартості квитка за тарифом.

Здійснивши аналіз наданих ПрАТ "МОПАС" документів, Відділення дійшло висновку, що Товариство не виконало пункти 4 та 5 резолютивної частини рішення

від 24.12.2015 №59-ріш та продовжує вчиняти дії, аналогічні тим, що були визнані Відділенням зловживанням монопольним становищем на ринку.

Зокрема ПрАТ "МОПАС" не привело вартість послуги з попереднього продажу квитків до її економічного обґрунтування з урахуванням витрат, **безпосередньо пов'язаних з виробництвом (виконанням) такої послуги, а знову визначило вартість зазначеної послуги в процентному відношенні до вартості проїзду.** Отже, Товариство продовжує застосовувати різну ціну до рівнозначних угод зі споживачами та стягувати **із пасажирів, які придбавають квитки за попереднім продажем, необґрунтовану плату за таку послугу.**

Після порушення провадження у даній справі на адресу Відділення від ПрАТ "МОПАС" надійшов лист від 02.02.2017 №35 (вх. від 10.02.2017 №80-03/2179), яким Товариство надало копію витягу із газети "Рідне Прибужжя" (видання від 02.02.2017 №5), у якій були оприлюднені пункти 1-4 резолютивної частини рішення від 24.12.2015 №59-ріш.

Наведені обставини свідчать, що **ПрАТ "МОПАС" виконало пункт 5 резолютивної частини рішення Відділення від 24.12.2015 №59-ріш.**

З метою з'ясування кількості квитків, реалізованих ПрАТ "МОПАС" за попереднім продажем у 2015, 2016 роках та січні-лютому 2017 року та суми, на яку вони були продані, Відділенням на адресу Відповідача було направлено вимогу про надання інформації від 07.03.2017 №1-292/80-318.

Крім того, Відділення вимагало у Товариства, зокрема **детально обґрунтувати** (з посиланням на нормативно – правові акти), **яким чином вартість проїзду** (зокрема витрати перевізника) **безпосередньо пов'язана з виробництвом (виконанням) послуги з попереднього продажу квитків, яку надає ПрАТ "МОПАС";** пояснити, які дії (технологічні операції) вчиняє працівник ПрАТ "МОПАС" при наданні послуги з попереднього продажу квитків при попередньому продажу споживачу (пасажиру) квитка із м. Миколаєва до м. Одеси та при наданні цієї ж послуги при попередньому продажу квитка із м. Миколаєва до м. Києва, чим відрізняються ці дві послуги; чи відрізняються витрати Товариства при наданні вказаної послуги у кожному випадку; якщо так – вказати які саме та обґрунтувати чому; враховуючи, що послуга з попереднього продажу квитків надається ПрАТ "МОПАС" **безпосередньо на автостанції в момент продажу квитка споживачу та має вичерпний характер операцій її надання** (споживається під час її надання), обґрунтувати, яким чином вартість проїзду (зокрема витрати перевізника) впливає на кінцеву вартість послуги з попереднього продажу квитків.

Листом від 17.03.2017 №157 ПрАТ "МОПАС" надало відповідь на вимогу, у якій пояснило наступне. Вказати кількість квитків, реалізованих ПрАТ "МОПАС" за попереднім продажем у 2015 році, Товариство не має можливості програмного забезпечення АСУ; у 2016 році було реалізовано 85 848 шт. квитків, в січні 2017 року – 4 610 шт. квитків, в лютому 2017 року – 4 159 шт. квитків. Зазначити суму, на яку ПрАТ "МОПАС" реалізувало квитків, не має можливості у зв'язку з відсутністю такої функції в програмному забезпеченні АСУ. Відокремити доходи за надання різних послуг не передбачається можливим.

Аналіз наданих ПрАТ "МОПАС" пояснень на інші питання Відділення показав, що Відповідач знову продовжує наполягати на тому, що якщо вартість обов'язкових послуг (зокрема продаж квитків, розмір якого складається у відсотковому співвідношенні та залежить від вартості проїзду) залежить від вартості проїзду, то й вартість додаткових послуг має залежати від вартості проїзду. Свої доводи Товариство обґрунтовує відсутністю затвердженої на законодавчому рівні методики розрахунку послуги з попереднього продажу квитків.

Отже, **ПрАТ "МОПАС" не надав жодного обґрунтування, яким чином вартість проїзду (зокрема витрати перевізника) безпосередньо пов'язана з**

виробництвом (виконанням) послуги з попереднього продажу квитків, яку надає ПрАТ "МОПАС". Єдиним доводом Товариства є посилання на Методику розрахунку автостанційного збору, оскільки відсутня затверджена на законодавчому рівні Методика розрахунку вартості послуги з попереднього продажу.

Відділення звертає увагу, що вказані доводи наводились ПрАТ "МОПАС" і в ході розгляду Відділенням справи №1-26.213/30-2015, а також в ході розгляду судової справи №915/144/16 та були спростовані Відділенням та не прийняті Вищим господарським судом України.

Так, ВГСУ у постанові від 08.11.2016 зауважив: "Не приймаються доводи Товариства щодо правомірності встановлення вартості послуги попереднього продажу квитків у відсотковому співвідношенні з вартістю проїзду (15%), оскільки Методика розрахунку станційного збору стосується лише станційного збору, а плата за попередній продаж квитків залежить від фактичних витрат за надання даної послуги" (мовою оригіналу).

Рішення суду, як найважливіший акт правосуддя, покликане забезпечити захист гарантованих Конституцією України прав та свобод людини та здійснення принципу верховенства права.

Отже, **всупереч висновкам Відділення, наведеним в рішенні від 24.12.2015 №59-ріш, законність та правильність якого остаточно підтверджена ВГСУ**, ПрАТ "МОПАС" у 2017 році знову затвердив комісію від попереднього продажу квитків на АВ-АС ПрАТ "МОПАС" у розмірі **14% від вартості проїзду** (Наказ від 04.01.2017 №3). При цьому, в наказі від 04.01.2017 №3 Товариство послалося на виконання рішення Відділення від 24.12.2015 №59-ріш та постанови ВГСУ від 08.11.2016 у справі №915/144/16.

Вищенаведені обставини, а також матеріали справи №1-26.250/12-2017 підтверджують, що рішення адміністративної колегії територіального відділення від 24.12.2015 №59-ріш виконано ПрАТ "МОПАС" не в повному обсязі.

Відповідно до пункту 4 статті 50 Закону України „Про захист економічної конкуренції” невиконання рішення, попереднього рішення органів Антимонопольного комітету України або їх виконання не в повному обсязі є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції.

Таким чином, дії ПрАТ «МОПАС», які полягають у виконанні рішення адміністративної колегії Миколаївського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України від 24.12.2015 №59-ріш не в повному обсязі, а саме: невиконанні пункту 4 резолютивної частини цього рішення, є порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченим пунктом 4 статті 50 Закону України „Про захист економічної конкуренції”.

На подання з попередніми висновками у справі від 25.04.2017 №1-06/58-пв, отримане Товариством 03.05.2017 (повідомлення про вручення поштового відправлення №5403403301952), ПрАТ "МОПАС" надало наступні пояснення та заперечення (лист від 15.05.2017 №198).

Висновки, зазначені у поданні, є неправомірними та такими, що не відповідають дійсності обставин справи, і які підлягають скасуванню з огляду на таке.

Відділення в пункті 4 резолютивної частини рішення від 24.12.2015 №59-ріш зобов'язало ПрАТ «МОПАС» припинити порушення законодавства про захист економічної конкуренції, вказане в пункті 2 цього рішення, та привести вартість послуги з попереднього продажу квитків до її економічного обґрунтування з урахуванням витрат, безпосередньо пов'язаних з виробництвом (виконанням) такої послуги.

В резолютивній частині рішення господарського суду Миколаївської області від 14.04.2016 та постанови ВГСУ від 08.11.2016 по справі №915/144/16 жодного слову не зазначено щодо встановлення розмірів вартості послуги з попереднього продажу

квитків, а саме, що вартість за дану послугу повинна бути сталою або інше.

При цьому Відповідач акцентував, що суд I інстанції в рішенні зазначив про те, що ПрАТ "МОПАС" не надало Відділенню доказів фактичних витрат за надання такої послуги. А отже, на виконання рішення Відділення та судів, стверджує ПрАТ "МОПАС", за вих. від 30.01.2017 №29 надіслало на адресу Відділення підтверджуючі документи виконання цих рішень, а саме: наказ від 04.01.2017 №3, опис розрахунку вартості послуг з попереднього продажу квитків, штатний розклад; норма робочого часу, оборотно-сальдову відомість за 2016 рік по рахунках 91, 92, 131; аналіз рахунку 3611 за 2016 рік; рахунок від 03.01.2017 №2 (ТОВ "Бум сервіс Плюс").

Виходячи з цього, Відповідач вважає, що ПрАТ "МОПАС" виконало рішення Відділення від 24.12.2015 №59-ріш та судові рішення в повному обсязі, а саме: зробило перерахунок послуги з попереднього продажу квитків до її економічного обґрунтування з урахуванням витрат, безпосередньо пов'язаних з виробництвом (виконанням) такої послуги, затвердило новий розмір та проінформувало територіальне відділення в запитувані строки.

Територіальне відділення не може погодитись з аргументацією Відповідача з огляду на необґрунтованість його доводів, які спростовуються наступним.

Пункт 2 резолютивної частини рішення від 24.12.2015 №59-ріш чітко визначає склад дій ПрАТ «МОПАС», які визнано порушенням законодавства про захист економічної конкуренції у вигляді зловживання монопольним становищем на ринку, а саме: дії, які полягають у встановленні різної вартості послуги з попереднього продажу квитків, в залежності від вартості проїзду, за відсутності на те економічного обґрунтування.

Описово-мотивувальна частина цього рішення, яка аналізувалась також судами усіх інстанцій, містить детальне нормативно – правове обґрунтування таких висновків Відділення.

Так, зокрема Відділення вказувало наступне.

"Відповідно до пункту 4П(С)БО 16 "Витрати", затвердженого наказом Міністерства України від 31.12.1999 №318, об'єкт витрат – продукція, роботи, послуги або вид діяльності підприємства, які потребують визначення пов'язаних з їх виробництвом (виконанням) витрат.

Як показав аналіз застосування вартості послуги з попереднього продажу квитків, під час надання такої послуги автостанцією з користувачів послуг автостанцій (пасажирів), залежно від дальності поїздки та вартості квитка, стягується різна сума вартості цієї послуги за однакового рівня надання автостанційних послуг, без об'єктивно виправданих на те причин.

Таким чином, користувачі послуг автостанцій сплачують необґрунтовану суму вартості послуги з попереднього продажу квитків, що у свою чергу призводить до ущемлення інтересів тих пасажирів, які купують квитки на більш віддалені станції, де вартість квитків є дорожчою"(мовою оригіналу).

Вищий господарський суд України, окрім вищенаведених висновків, у постанові від 08.11.2016 у справі №915/144/16 зауважив: "Неподання Товариством на "чисельні вимоги" територіального відділення АМК "розрахунків послуг попереднього продажу квитків" було з боку Товариства невиконанням вимог законодавства про захист економічної конкуренції, і таке неподання не може свідчити про існування підстав для визнання оспорюваного рішення недійсним. Водночас "економічна обґрунтованість" "визначеного позивачем відсотка (15%)" взагалі не була та й не мала бути предметом розгляду в даній справі. Адже, як вбачається з установлених попередніми судовими інстанціями обставин справи, за оспорюваним рішенням Товариство притягувалося до відповідальності не через необґрунтованість розміру комісійного збору, а у зв'язку із застосуванням різних цін (безвідносно до того, були вони вільними чи ні) до рівнозначних угод, що підпадає під ознаки пункту 2 частини другої статті 13 Закону. У

зв'язку з цим Вищим господарським судом України відхиляється й посилання апеляційного господарського суду на відсутність у нього та територіального відділення АМК повноважень "щодо перегляду порядку формування вільних цін": у даному разі йдеться зовсім не про зазначений "перегляд", а про застосування цін з порушенням вимог законодавства про захист економічної конкуренції, що мало наслідком ущемлення прав споживачів"(мовою оригіналу).

Отже, матеріали справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції №1-26.250/12-2017 та зміст даного рішення, містять достатньо доказів стосовно кваліфікації дій ПрАТ "МОПАС" як порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого пунктом 4 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції», тому підстав для закриття справи не має.

За вчинення порушення, передбаченого пунктом 4 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції», відповідно до абзацу другого частини першої, абзацу другого частини другої статті 52 цього Закону, органи Антимонопольного комітету України накладають штрафи на суб'єктів господарювання – юридичних осіб у розмірі до десяти відсотків доходу (виручки) суб'єкта господарювання від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за останній звітний рік, що передував року, в якому накладається штраф.

Згідно даних податкової декларації з податку на прибуток підприємств доход (обсяг виручки) ПрАТ «МОПАС» від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за 2016 рік складає 20 110 000 (двадцять мільйонів сто десять тисяч) гривень (лист ПрАТ "МОПАС" від 24.02.2017 №78).

При визначенні розміру штрафу враховані наступні обставини, зокрема:

- Відповідач раніше притягувався до відповідальності за порушення законодавства про захист економічної конкуренції;
- Товариство не визнає факту вчинення порушення, що розглядалось у даній справі, продовжує вчиняти дії, визнані рішенням Відділення від 24.12.2015 №59-ріш порушенням законодавства про захист економічної конкуренції у вигляді зловживання монопольним становищем на ринку, що остаточно підтверджено судом касаційної інстанції. Отже, порушення не припинено.

Враховуючи викладене, керуючись статтями 12, 14 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтею 48 Закону України «Про захист економічної конкуренції», пунктом 11 Положення про територіальне відділення Антимонопольного комітету України, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 23.02.2001 №32-р та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 30.03.2001 за №291/5482, пунктом 33 Правил розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, затверджених розпорядженням Антимонопольного комітету України від 19.04.1994 №5, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 06.05.1994 за №90/299, (у редакції розпорядження Антимонопольного комітету України від 29.06.1998 №169-р) адміністративна колегія Миколаївського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України

ВИРІШИЛА:

1. Визнати дії приватного акціонерного товариства "Миколаївське обласне підприємство автобусних станцій", код ЄДРПОУ 03117820 (юридична адреса: 54029, м. Миколаїв, пр. Леніна, 26Б; поштова адреса: 54042, м. Миколаїв, пр. Жовтневий, 21), які полягають у виконанні рішення адміністративної колегії Миколаївського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України від 24.12.2015 №59-ріш

не в повному обсязі, а саме: невиконанні пункту 4 резолютивної частини цього рішення, порушенням законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченим пунктом 4 статті 50 Закону України "Про захист економічної конкуренції".

2. За вчинення порушення, визначеного у пункті 1 цього рішення, накласти на приватне акціонерне товариство "Миколаївське обласне підприємство автобусних станцій" штраф у відповідності до абзацу другого частини першої, абзацу другого частини другої статті 52 Закону України "Про захист економічної конкуренції" у розмірі 68 000 (шістдесят вісім тисяч) гривень.

3. Зобов'язати приватне акціонерне товариство "Миколаївське обласне підприємство автобусних станцій" виконати в повному обсязі рішення адміністративної колегії Миколаївського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України від 24.12.2015 №59-ріш, а саме: виконати пункт 4 резолютивної частини цього рішення з урахуванням висновків територіального відділення та Вищого господарського суду України, наведених в його постанові від 08.11.2016 у справі №915/144/16, у місячний термін з дня отримання цього рішення, про що повідомити територіальне відділення у п'ятиденний термін із наданням підтверджуючих документів.

Штраф підлягає сплаті у двомісячний строк з дня одержання цього рішення.

Відповідно до частини восьмої статті 56 Закону України «Про захист економічної конкуренції» протягом п'яти днів з дня сплати штрафу необхідно надіслати до територіального відділення документи, що підтверджують сплату штрафу.

Згідно частини першої статті 60 Закону України «Про захист економічної конкуренції», рішення адміністративної колегії Миколаївського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України може бути оскаржено до господарського суду Миколаївської області у двомісячний строк з дня його одержання.

**Голова адміністративної колегії
Миколаївського обласного
територіального відділення
Антимонопольного комітету України**

В. Харченко